

ΕΤΟΣ 53ον

13 Φεβρουαρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (2698)

Ο ΜΟΛΥΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

*«...καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός
μολυσμοῦ σαρκός καὶ πνεύματος»*

Ὁ Χριστιανός εἶναι Ναός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος (ᾠ.π. στίχ. 16). Κατά τό Μ. Βασίλειο Ναός τοῦ Θεοῦ γίνεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μέσα στήν καρδιά του ἔχει στερεωμένη τή μνήμη τοῦ Θεοῦ καί προσεύχεται νοερά. Αὐτή ἡ συνεχής μνήμη τοῦ Θεοῦ δέν πρέπει νά διακόπτεται ἀπό γήινες φροντίδες, οὔτε νά ταράσσεται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τά πάθη. Οἱ αἰσχροί, σαρκικοί, μνησικάκοι καί δόλιοι λογισμοί καί οἱ συνδυασμοί αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καί ἡ συγκατάθεση τοῦ ἀνθρώπου σ' ὅλα ἐκεῖνα πού μᾶς μολύνουν, καταστρέφουν τήν πνευματική ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει νά καθαρίζουμε τόν ἑαυτό μας ἀπό κάθε μολυσμό τῆς σαρκός καί τοῦ πνεύματος (ᾠ.π. κεφ. ζ' 1). Ἔστωμε τοὺς μολυσμούς τοῦ πνεύματος, δηλ. ἄς ἐξετάσουμε τοὺς πονηροὺς λογισμούς πού μολύνουν τό νοῦ μας.

Οἱ πονηροὶ λογισμοὶ τῆς πορνείας

Ἡ πορνική ἀμαρτία εἶναι χειρότερη καί δυσωδέστερη κι ἀπὸ τή σήψη τοῦ σώματος, «σπεδόνος χείρων ἐστὶ καί δυσωδεστέρα», κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο. Ὅταν διαπραχθεῖ, τότε δημιουργεῖ προβλήματα στήν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Κυριεῦει τήν ψυχὴ ἢ θλίψη καί ἢ κατῆφεια. Ἔστω κι ἂν δέν τόν δεῖ κανένας ἄνθρωπος αὐτόν πού διέπραξε τήν πορνική ἀμαρτία, ἡ συνείδησή του τόν κατηγορεῖ ἀκατάπαυστα. Ἦσχι μόνο μετὰ τή διάπραξη τῆς ἀμαρτίας γεμίζουμε μὲ λογισμούς, ἀλλὰ καί πρὶν τήν πραγματοποίησή της. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος γράφει πῶς ὅλοι αὐτοὶ οἱ πονηροὶ λογισμοὶ προέρχονται ἀπὸ τόν ἀπατεῶνα διάβολο τῆς πορνείας: «ἐκ τοῦ ἀπατεῶνος τῆς καρδίας τοῦ τῆς πορνείας δαίμονος πεφύκασι γίνεσθαι».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. γ΄ 16 – ζ΄ 1)

Ἡ καθαρότητα τῆς σαρκός καί τοῦ πνεύματος

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναός Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι ναός. Διὸ ἐξέλαθε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, **καθαρίζομεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος**, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Πῶς ἐνεργοῦν οἱ πονηροὶ λογισμοί;

Ἕνα βασικὸ στοιχεῖο τῶν πορνικῶν λογισμῶν εἶναι οἱ εἰκόνες. Φαντάζεται ὁ ἄνθρωπος αἰσχρὲς εἰκόνες καὶ παραστάσεις. Ὅλα αὐτὰ δὲ θὰ ὑπῆρχαν μέσα στὴν ψυχὴ μας, ἐάν δὲν ὑπῆρχε ἡ συγκατάθεσή μας. Κάποτε τίς εἶδαμε καὶ μᾶς ἄρεσαν καὶ μετὰ, σὲ μιά χρονικὴ στιγμή, ὁ πονηρὸς τίς ἐμφάνισε μπροστά μας. «Ὅπου εἰκόνες λογισμοῦ, ἐκεῖ συγκατάθεσις γέγονε», γράφει ὁ ἅγιος Διάδοχος Φωτικῆς. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ λογισμοὶ εἶναι δαιμονιώδεις καὶ δίνουν στὴν ψυχὴ νοήματα τῶν αἰσθητῶν πραγμάτων καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου περιφέρει αὐτὲς τίς μορφές τῶν πραγμάτων μέσα του. Π.χ. βλέπει κάποιος μιά αἰσχρὴ εἰκόνα στὴν τηλεόραση. Ὁ διάβολος τὴν ἐπαναφέρει στό νοῦ του. Ἀναπαριστᾷ ἀκόμη καὶ τίς πιο μικρὲς λεπτομέρειες καὶ ἔτσι ταλαιπωρεῖται ὁ ἄνθρωπος. Ἀπὸ τίς εἰκόνες πού ἔχουμε μέσα μας, καταλαβαίνουμε καὶ τό πάθος μας. Βέβαια ὁ ἄνθρωπος ρέπει πρὸς τό πονηρὸ κι ἀπὸ τὴ φύση του. Γεννιόμαστε μέ τὴ ροπή πρὸς τὴν ἁμαρτία. Ἡ ροπή αὐτὴ καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ διαβόλου κάνουν πολλὰς φορές τὴν ψυχικὴ μας κατάστασι δύσκολη.

Θεραπεία τῶν πονηρῶν λογισμῶν

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ μόνος του καὶ νὰ ἀντιμετωπίσει τίς προσβολές καὶ τὴν πύρωσι τῆς σαρκός, ἐάν δὲ βοηθήσει ὁ Θεός. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ φρουρεῖ τὴν ἀνθρώπινη ἀσθένεια καὶ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀντέχει τοὺς μολυσμοὺς τοῦ πνεύματος καὶ νὰ μὴν καταπίπτει. Οἱ Πατέρες ἴδνε πῶς γιὰ νὰ θεραπευθοῦν οἱ πονηροὶ λογισμοί, ὀφείλομε νὰ κόψουμε τίς αἰτίες τῶν παθῶν καὶ νὰ ἀποφεύγουμε τίς ἁμαρτωλὲς καταστάσεις. Εἶναι φοβερὴ ψευδαἴσθησι τοῦ ἀνθρώπου νὰ νομίζει πῶς μπορεῖ νὰ ἐπεξεργάζεται τέτοιους λογισμοὺς καὶ νὰ τοὺς νικά. Ὁ νοῦς εἶναι ἕνας μύθος. Στό μῦθο αὐτό ὅ,τι ρίξεις, αὐτό καὶ θὰ ἀλλέ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σεῖς εἴσθε ναός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, Θά κατοικήσω μέσα τους καί θά περπατήσω μεταξύ τους καί θά εἶμαι Θεός τους καί αὐτοί θά εἶναι λαός μου. Διά τοῦτο φύγετε ἀπό μέσα ἀπ' αὐτούς καί χωρισθῆτε, λέγει ὁ Κύριος, μή ἐγγίζετε ἀκάθαρτον καί ἐγὼ θά σᾶς δεχθῶ, καί θά εἶμαι Πατέρας σας καί σεῖς θά εἴσθε υἱοί μου καί θυγατέρες, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Ἐπειδὴ λοιπόν ἔχομεν αὐτάς τὰς ὑποσχέσεις, ἀγαπητοί, **ὡς καθαρίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν σαρκὸς καὶ πνεύματος**, τελειοποιούμενοι εἰς τὴν ἀγιωσύνην μέ φόβον Θεοῦ.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

σεῖς. Στό χέρι μας εἶναι νά δώσουμε στή διάνοιά μας πνευματική μελέτη ἢ σαρκική ἐργασία.

Τοὺς πονηροὺς ἠογισμοὺς τῶν ἀτάκτων παθῶν τοὺς ἐξοβελίζουμε ἀμέσως, γιατί ἐάν τοὺς ἀφήσουμε νά ὑπάρχουν, ζωογονοῦνται τὰ πάθη καί θανατώνεται ἡ ψυχὴ. Βασικὸ ὄπλο ἐναντίον τῶν ἠογισμῶν εἶναι ἡ ἐξαγόρευσὴ τους. Οἱ θριαμβευόμενοι ἠογισμοὶ φυγαδεύονται. Νά ἐξομολογοῦμαστε τοὺς χρονίζοντες πονηροὺς ἠογισμοὺς στόν πνευματικὸ μας, γιὰ νά χάνουν τὴ δύναμή τους.

Οἱ Πατέρες ἴνεε· Τό νά μὴν ἔχομε καθόλου ἠογισμοὺς τῆς πορνείας, εἶναι ἀδύνατο. Τό νά τοὺς δεχθοῦμε ἢ νά τοὺς διώξουμε, αὐτὸ ἀνήκει σέ μᾶς. Τό νά ἔλθουν δέν ἀνήκει σέ μᾶς. Ἡ ἀποδίωξή τους ὁμως εἶναι στό χέρι μας. Μόνο μέ τὴν ἐγκράτεια δέ θεραπεύεται ὁ νοῦς, οὔτε ὁμως μπορεῖ κάποιος μόνο μέ αὐτὴ τὴν ἀρετὴ νά πολεμήσει τοὺς ἠογισμοὺς. «Σύζευξον ἐγκρατεῖα ταπεινώσιν», δηλ. ἔνωσε τὴν ἐγκράτεια μέ τὴν ταπεινώση, λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, καί τότε θά ἔχεις καλὰ ἀποτελέσματα. Ἐὰς πολεμήσουμε τὴν ἄρρωστη αὐτὴ πνευματικὴ κατάσταση τῶν πονηρῶν ἠογισμῶν καί θά νιώσουμε ὄντως ἐλεύθεροι.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

13 Φεβρουαρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ)
Ἀκύλα καί Πρισκίλλης τῶν ἀποστόλων, Μαρτινιανοῦ ὁσίου († ε΄ αἰ.),
Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 607).
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιε΄ 21-28.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Φεβρουαρίου, Τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου.
Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

Ἀντιαιρετικά θέματα (22)

Η ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ (β)

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά τονίσει σέ ἄλλο σημεῖο ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία τοῦ Σώματος καί Αἵματος Του εἶναι ὁ μοναδικός τρόπος τῆς ἔνωσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ὁ Θεός ἐνοικεῖ μέσα μας. «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. στ' 56).

Ὁ Χριστός τονίζει ὅτι εἶναι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς (Ἰωάν. στ' 48), ὁ ὁποῖος κατεβαίνει ἀπό τόν οὐρανό, ὥστε ὁποῖος φάγει ἀπό αὐτόν νά μὴν ἀποθάνει ἀλλά νά ζήσει εἰς τόν αἰώνα. Γιά νά μὴν υπάρξει δέ καμμία σύγχυση γιά τό ποῖον ἄρτον ἐννοεῖ, τονίζει πολύ καθαρά, ὅτι ὁ ἄρτος τόν ὁποῖο ἐγὼ θά προσφέρω σέ σᾶς, εἶναι ἡ σάρκα μου, τό σῶμα μου, τό ὁποῖο ἐγὼ θά προσφέρω γιά νά ζήσει ὁ κόσμος (Ἰωάν. στ' 50-52).

Οἱ παριστάμενοι Ἰουδαῖοι, ἀλλά καί οἱ αἱρετικοί τῶν ἡμερῶν μας, ἐσκανδαλίσθησαν μέ αὐτά τά λόγια καί διερωτῶντο, πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Χριστός νά τοῦς προσφέρει τό σῶμα Του γιά τροφή. Καί ὁ Χριστός, γιά νά μὴ νομίζουν ὅτι αὐτό πού τοῦς λέγει εἶναι ἀδύνατο ἢ ὅτι ἔχει συμβολικό νόημα, τοῦς λέγει μέ ἰδιαίτερη ἔμφαση: «ἀλήθεια σᾶς λέγω, ἐάν δέν φᾶτε τή σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πῖετε αὐτοῦ τό Αἷμα, δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχετε ζωή μέσα σας, γιατί μόνον ὁποῖος τρώγει τή σάρκα μου καί πίνει τό Αἷμα μου ἔχει ζωή αἰώνια καί ἐγὼ θά τόν ἀναστήσω ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· γιατί ἡ σάρκα μου, εἶναι ἡ ἀληθινή τροφή καί τό Αἷμα μου εἶναι τό ἀληθινό ποτό. Αὐτός πού τρώγει τή σάρκα μου καί πίνει τό Αἷμα μου μένει ἐνωμένος μαζί μου καί ἐγὼ μέ αὐτόν» (Ἰωάν. στ' 52-56).

Λόγια ξεκάθαρα, λόγια πού δέν ἐπιδέχονται οὔτε ἀμφισβήτηση, οὔτε παρερμηνεῖες, λόγια τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, πού φανερόνουν τήν πραγματική παρουσία Του στό ἅγιο μυστήριον. Ἐπειδή δέ στά λόγια τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχει τίποτα τό περιττό, ἀξίζει νά σημειώσουμε τό χρόνο εἰς τόν ὁποῖο ἔχει διατυπωθεῖ ὁ τελευταῖος Του λόγος. Ὁ τρώγων... καί πίνων... χρόνος ἐνεστῶς πού δείχνει ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι κάτι πού γίνεται συνεχῶς καί ὄχι κάτι πού ἔγινε ἢ θά γίνῃ μία μόνο φορά. Αὐτή δέ ἡ διατύπωση εἶναι ταυτόχρονα καί ἡ καλύτερη ἐρμηνεία εἰς τό «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμήν ἀνάμνησιν» (Λουκ. κβ' 19).

Ἀρχιμ. Π. Ἰ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἱερωμένους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>